

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2022/2115

2025/EØS/78/63

av 13. juli 2022

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/1503 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for spesifisering av metoden for å beregne misligholdsratene for lån som tilbys på en folkefinansieringsplattform(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/1503 av 7. oktober 2020 om europeiske tilbydere av folkefinansieringstjenester til næringsvirksomhet og om endring av forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937⁽¹⁾, særlig artikkel 20 nr. 3 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å gjøre det mulig for investorene å treffe velfunderte investeringsbeslutninger. Ettersom folkefinansieringsprosjekt kan omfatte mer enn ett lån, er det i forbindelse med spesifiseringen av metoden for å beregne misligholdsratene for prosjekter som tilbys på en folkefinansieringsplattform, nødvendig å fastsette regler for beregning av misligholdsratene for det enkelte lån i et gitt folkefinansieringsprosjekt som tilbys på en folkefinansieringsplattform. Ved å definere mislighold på et mer detaljert nivå, dvs. for det enkelte lån, blir det mulig å fange opp tilfeller der en prosjekteier sannsynligvis ikke oppfyller sine kredittforpliktelser i forbindelse med et bestemt lån, men gjør det for andre. Ved beregning av misligholdsratene for prosjekter som tilbys på en folkefinansieringsplattform, bør tilbyderne av folkefinansieringstjenester derfor ikke automatisk betrakte de ulike lånene til samme prosjekt som misligholdt samtidig. Tilbydere av folkefinansieringstjenester bør vurdere om visse indikasjoner på mislighold er knyttet til folkefinansieringsprosjektet som helhet snarere enn til et bestemt lån. Dersom en betydelig andel av lånene som er knyttet til et folkefinansieringsprosjekt blir misligholdt, kan tilbyderne av folkefinansieringstjenester anse det som usannsynlig at de andre lånene til samme folkefinansieringsprosjekt vil bli betalt i sin helhet uten at det treffes tiltak, herunder realisering av sikkerhet, og at også disse lånene behandles som misligholdt.
- 2) Det er nødvendig å unngå regelverksarbitrasje og å gjøre det mulig for investorer å sammenligne resultatene til tilbydere av folkefinansieringstjenester som yter folkefinansieringstjenester som består i formidling av långivning, og særlig kvaliteten på prosjekter som tilbys på folkefinansieringsplattformer. Det bør derfor presiseres hvilke faktorer tilbyderne av folkefinansieringstjenester bør legge til grunn for å anse at mislighold har funnet sted, med hensyn til et lån som er tilbudt på deres folkefinansieringsplattform. Disse tilbyderne av folkefinansieringstjenester bør derfor ha innført effektive prosesser for å kunne innhente nødvendige opplysninger, slik at de uten unødig opphold kan identifisere mislighold av lån som er tilbudt på deres folkefinansieringsplattform.
- 3) I henhold til artikkel 20 nr. 1 i forordning (EU) 2020/1503 skal tilbydere av folkefinansieringstjenester som yter folkefinansieringstjenester som består i formidling av långivning, hvert år opplyse om misligholdsratene for folkefinansieringsprosjektene som er tilbudt på deres folkefinansieringsplattform i løpet av minst de siste 36 månedene, og offentliggjøre en oversikt over resultatene innen fire måneder etter utgangen av hvert regnskapsår, med angivelse av den forventede og faktiske misligholdsraten for alle lån de har formidlet. For å sikre at investorer og potensielle investorer har tilgang til opplysninger med tilsvarende tidshorisonter for risiko- og avkastningsparametere for lånene som tilbys på en folkefinansieringsplattform, er det nødvendig å sikre samsvar med artikkel 180 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽²⁾ og å bruke ettårige misligholdsratene som referanse ved beregningen av misligholdsratene. De ettårige misligholdsratene representerer andelen lån som går fra status som ikke-

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 287 av 8.11.2022, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 70/2024 av 15. mars 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 52 av 4.7.2024, s. 48.

(1) EUT L 347 av 20.10.2020, s. 1.

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

misligholdt til status som misligholdt minst én gang i løpet av en observasjonsperiode på ett år. Forventet misligholdsrate bør derfor gi et anslag over andelen ikke-misligholdte lån som forventes å bli misligholdt i løpet av observasjonsperioden på ett år. For at anslaget over forventet misligholdsrate skal kunne baseres på faktisk misligholdsrate, bør beregningen av faktisk misligholdsrate derfor være begrenset til lån med status som ikke-misligholdt i begynnelsen av observasjonsperioden på ett år. For å sikre en sammenlignbar og korrekt framstilling av misligholdsratene bør det ikke anvendes noen vektingsmetode for å beregne årlige misligholdsrater (lånebasert beregning). Pengebeløpet som lånene utgjør, bør derfor ikke brukes ved beregningen av misligholdsrater, siden det kan medføre at visse lån blir tillagt større vekt i en slik beregning. I tilfelle av skjevheter på grunn av kortsiktige lån bør tilbydere av folkefinansieringstjenester som yter folkefinansieringstjenester som består i formidling av långivning, justere beregningen av misligholdsraten. For å sikre at investorene får et korrekt bilde av misligholdsratene, bør tilbydere av folkefinansieringstjenester som yter folkefinansieringstjenester som består i formidling av långivning, ikke manipulere eller gi uriktige opplysninger om misligholdsratene som offentliggjøres i samsvar med artikkel 20 nr. 2 i forordning (EU) 2020/1503.

- 4) Inkonsistente, unøyaktige, ufullstendige eller utdaterte data kan føre til feil i beregningen av misligholdsrater for folkefinansieringsprosjekter. For å sikre at dataene er pålitelige og av høy kvalitet, bør prosedyrene for innsamling og lagring av data derfor være robuste og veldokumenterte.
- 5) Den interne metoden som tilbyderne av folkefinansieringstjenester bruker for beregningen av faktiske og forventede misligholdsrater, bør basere seg på opplysninger om avkastningen på lån som disse tilbyderne av folkefinansieringstjenester har formidlet, og de risikokategoriene som er fastsatt i rammen for risikostyring nevnt i artikkel 19 nr. 7 bokstav d) i forordning (EU) 2020/1503.
- 6) Denne forordningen bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet («ESMA») har utarbeidet i nært samarbeid med Den europeiske banktilsynsmyndighet og framlagt for Kommisjonen.
- 7) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾.
- 8) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 42 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725⁽⁴⁾ og avga uttalelse 1. juni 2022.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Mislighold av lån som tilbys på en folkefinansieringsplattform

1. Tilbydere av folkefinansieringstjenester som yter folkefinansieringstjenester som består i formidling av långivning, skal anse at et mislighold har funnet sted med hensyn til et gitt lån som er tilbudt på deres folkefinansieringsplattform, når en av eller begge følgende hendelser har inntruffet:

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

- a) Tilbyderen av folkefinansieringstjenester anser at det er usannsynlig at prosjekteieren vil kunne betale fullt ut eller på annen måte oppfylle sine kredittforpliktelser i forbindelse med det aktuelle lånet dersom det ikke treffes tiltak, for eksempel realisering av sikkerhet.
- b) En av prosjekteierens vesentlige kredittforpliktelser knyttet til det aktuelle lånet har forfalt til betaling for mer enn 90 dager siden.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav a) skal følgende faktorer anses som indikatorer på at betaling sannsynligvis ikke vil finne sted:

- a) En framtvunget omstrukturering av kredittforpliktelsen knyttet til det aktuelle lånet er blitt gjennomført, noe som sannsynligvis vil redusere den finansielle forpliktelsen som følge av en vesentlig ettergivelse eller utsettelse av betaling av hovedstol, renter eller eventuelt gebyrer.
- b) Prosjekteieren har begjært seg konkurs eller er erklært konkurs eller har fått en tilsvarende beskyttelse, noe som vil forhindre eller forsinke tilbakebetalingen til investorer av en kredittforpliktelse knyttet til det aktuelle lånet.

Ved anvendelsen av bokstav a) skal en framtvunget omstrukturering anses å ha funnet sted dersom det er gjort innrømmelser overfor en prosjekteier som har eller snart vil få vanskeligheter med å oppfylle sine økonomiske forpliktelser.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav b), dersom kredittavtalen uttrykkelig gir prosjekteieren tillatelse til å endre nedbetalingsplanen eller innstille eller utsette betalingene på visse vilkår, og dersom prosjekteieren handler innenfor rammen av de rettighetene som er gitt i kredittavtalen, skal endrede, innstilte eller utsatte betalinger ikke anses som forfalt, og tellingen av dager etter forfall skal baseres på den nye nedbetalingsplanen så snart den er fastsatt. Tilbydere av folkefinansieringstjenester skal likevel analysere årsakene til slike endringer i nedbetalingsplanen, eventuelt innstillingen eller utsettelsen av betalingene, og vurdere muligheten for at betaling sannsynligvis ikke vil finne sted, som nevnt i nr. 1 bokstav a).

4. Tilbydere av folkefinansieringstjenester skal opplyse om vesentlighetsterskelen som legges til grunn ved anvendelsen av nr. 1 bokstav b).

5. Tilbydere av folkefinansieringstjenester skal uten opphold underrette investorene i tilfelle av mislighold av et lån.

Artikkel 2

Metode for beregning av misligholdsraten for lån som tilbys på en folkefinansieringsplattform

1. Med hensyn til opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2020/1503, skal tilbydere av folkefinansieringstjenester beregne det aritmetiske gjennomsnittet av den observerte ettårige misligholdsraten over hele den historiske observasjonsperioden ved hjelp av ikke-overlappende observasjonsvinduer på tolv måneder.

2. Ved beregningen av den ettårige misligholdsraten nevnt i nr. 1 skal tilbydere av folkefinansieringstjenester sikre følgende:

- a) At nevneren består av antall ikke-misligholdte lån som ble observert på begynnelsen av observasjonsvinduet på tolv måneder.
- b) At telleren omfatter alle lån som inngår i nevneren, der det var minst én misligholdshendelse i løpet av observasjonsvinduet på tolv måneder.

3. Ved anvendelsen av nr. 2 skal lån som nedbetalingsplanen ikke inneholder noen betaling for i løpet av observasjonsperioden på tolv måneder, utelates fra datasettet som brukes til å beregne misligholdsraten for denne perioden.

4. Ved anvendelsen av nr. 1 og uansett om en tilbyder av folkefinansieringstjenester benytter eksterne, interne eller felles datakilder eller en kombinasjon av disse tre, skal lengden på den underliggende historiske observasjonsperioden som benyttes, være minst 36 måneder for minst én kilde. Dersom den tilgjengelige observasjonsperioden strekker seg over en lengre periode for en av kildene, skal den lengste perioden legges til grunn. En tilbyder av folkefinansieringstjenester som har vært i drift i mindre enn 36 måneder, skal legges til grunn den perioden den har vært i drift.

5. Tilbydere av folkefinansieringstjenester skal offentliggjøre nevneren og telleren som er brukt til å beregne den ettårige misligholdsraten i samsvar med nr. 2 for perioden fastsatt i samsvar med nr. 4.

Artikkel 3

Metode for beregning av faktisk misligholdsrate for lån etter risikokategori

1. For offentliggjøringen av faktiske misligholdsrater for alle lån i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav b) i) i forordning (EU) 2020/1503 skal tilbydere av folkefinansieringstjenester beregne det aritmetiske gjennomsnittet av den observerte ettårige misligholdsraten etter risikokategori over hele den historiske observasjonsperioden ved hjelp av ikke-overlappende observasjonsvinduer på tolv måneder.

2. Ved beregningen av den ettårige misligholdsraten etter risikokategori skal tilbydere av folkefinansieringstjenester sikre følgende:

a) At nevneren består av antall ikke-misligholdte lån som ble observert på begynnelsen av observasjonsperioden på tolv måneder, innenfor den risikokategorien som misligholdsraten beregnes for.

b) At telleren omfatter alle lån som inngår i nevneren, der det var minst én misligholdshendelse i løpet av observasjonsperioden på tolv måneder.

3. Ved anvendelsen av nr. 2 skal lån som nedbetalingsplanen ikke inneholder noen betaling for i løpet av observasjonsperioden på tolv måneder, utelates fra datasettet som brukes til å beregne misligholdsraten for denne perioden.

4. Ved anvendelsen av nr. 1 og uansett om en tilbyder av folkefinansieringstjenester benytter eksterne, interne eller felles datakilder eller en kombinasjon av disse tre, skal lengden på den underliggende historiske observasjonsperioden som benyttes, være minst 36 måneder for minst én kilde. Dersom den tilgjengelige observasjonsperioden strekker seg over en lengre periode for en av kildene, skal den lengste perioden legges til grunn. En tilbyder av folkefinansieringstjenester som har vært i drift i mindre enn 36 måneder, skal legge til grunn den perioden den har vært i drift.

5. Tilbyderne av folkefinansieringstjenester skal offentliggjøre nevneren og telleren som er brukt til å beregne faktisk misligholdsrate for alle lån etter risikokategori i samsvar med nr. 2 for perioden fastsatt i samsvar med nr. 4.

Artikkel 4

Metode for beregning av forventet misligholdsrate for lån etter risikokategori

1. For offentliggjøringen av forventede misligholdsrater for alle lån i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav b) i) i forordning (EU) 2020/1503 skal tilbydere av folkefinansieringstjenester basere sine anslag over forventede misligholdsrater etter risikokategori på faktiske misligholdsrater etter risikokategori beregnet i samsvar med artikkel 3.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 og uansett om en tilbyder av folkefinansieringstjenester benytter eksterne, interne eller felles datakilder eller en kombinasjon av disse tre for sitt anslag over forventede misligholdsrater, skal lengden på den underliggende historiske observasjonsperioden som benyttes, være minst 36 måneder for minst én kilde. Dersom den tilgjengelige observasjonsperioden strekker seg over en lengre periode for en av kildene, skal den lengste perioden legges til grunn. En tilbyder av folkefinansieringstjenester som har vært i drift i mindre enn 36 måneder, skal legge til grunn den perioden den har vært i drift.

Artikkel 5

Henføring til risikokategorier

Ved anvendelsen av artikkel 3 og 4 skal tilbydere av folkefinansieringstjenester henføre hvert enkelt lån til den relevante risikokategorien som er angitt i rammen for risikostyring, på grunnlag av relevante og veldefinerte kriterier, idet det tas hensyn til alle relevante faktorer som kan ha negativ innvirkning på lånenes avkastning.

*Artikkel 6***Dataenes nøyaktighet**

Tilbydere av folkefinansieringstjenester skal sikre at dataene som brukes til å beregne misligholdsratene i samsvar med denne forordningen, er konsistente og relevante.

*Artikkel 7***Ikrafttredelse**

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 13. juli 2022.

For Kommissjonen

Ursula VON DER LEYEN

President
